

Vážení pán pplk. zástupca generálneho štábu, zástupca veliteľa 5. pluku špeciálneho určenia, vážení pán kaplán OS a OZ SR, vážení pani riaditeľka KKS milí a ctení hostia, vážení spoluobčania.

Vojna je šialenstvo, tieto slová vyriekol pri modlitbe v severotalianskej Redipuglii (Redipulii) pápež František. Sú vryté do náhrobnej dosky tohto pamätníka a nimi začínam aj svoj dnešný príhovor. Nech sú mementom pre nás tu žijúcich ale i odkazom pre budúce generácie o nezmyselnosti vojny.

Na tejto náhrobnej doske je vyrytých 17 priezvisk Jablonovcov-našich rodákov, ktorí sa v rokoch 1914-1918 zapojili do bojov v 1. svetovej vojne, avšak domov sa už nikdy nevrátili. 17 mužov vo veku od 20 do 41 rokov bol určite vysoký počet, ktorý zasiahol doslova každú rodinu. Veď v takej malej dedinke, kde sa zápasilo o dennodenné prežitie v jednej chvíli chýbal otec, manžel, syn, vnuk, brat, strýko či jednoducho kamarát. Preto je určite na mieste pripomenúť si túto ťažkú dobu aspoň týmto symbolickým pamätníkom, ale aj s úctou a tichou spomienkou na:

Antona Baláža Miščovčina

Ondreja Baláža Katrenina

Leopolda Baláža Marinina

Jána Baštu

Jozefa Baštu

Viktora Buču

Rafaela Butku

Gašpara Butku Predného

Jozefa Gala

Michala Čičku

Cyrila Krajčího

Juraja Krajčího Šveca

Bernarda Lukáčika

Ignáca Lukáčika

Leopolda Rosu

Jána Tarhaja

a

Gejzu Weinera.

Všetci títo majú svoje skutočné hroby v ďalekej cudzine. Mali svoje sny, svoje plány, no ich životy boli pretrhnuté, a to kvôli zákulisným záujmom, geopolitickým plánom, chamtivosti po peniazoch a moci.

Ak sa zamyslíme nad tým že do prvej svetovej vojny bolo zatiahnutých 65 000 000 mužov, 10 miliónov zahynulo priamo na bojisku, ďalších 30 miliónov si z nej odniesli trvalé zranenia, právom si zaslúži prívlastok veľká, pretože až do druhej svetovej vojny sa nebojovalo na tak veľkom území, s toľkou technikou a najmä s toľkou živou silou. Čísla sú to desivé a z toho sa dá pochopiť akým šialenstvom je vojna.

Keď som v roku 2014 vstupoval do druhého volebného obdobia, mal som túžbu vytvoriť tu v obci nejaký zhmotnený duchovný odkaz ako pamiatku na tých, ktorí sa nevrátili medzi svojich blízkych z nezmyselnej vojny. Práve dnes sme tu preto, aby sa nielen spomínalo, ale aj pripomínalo a varovalo, kam až môže človek vo svojej túžbe po moci zájsť a koľko bolesti najmä nevinným tým spôsobiť. Pri tejto príležitosti, by som chcel vzdať úctu a pokloniť sa pamiatke všetkým 17 statočným mužom našej obce a do diaľky im povedať:

„Odpočinutie večné daj im ó Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji Amen.“

Vážení prítomní, dovoľte mi v krátkosti pripomenúť chronológiu vzniku tohto pamätníka a súčasne sa poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o vznik tohto diela. Myšlienka vznikla už pri tvorbe monografie obce Jablonové, kde sa zistilo, že sa nám do obce nevrátilo niekoľko mužov a bolo by vhodné týmto obetiam vytvoriť symbolický pomník. Pripravili sme návrhy a podklady, aby pri príležitosti 100-ho výročia skončenia 1. svetovej vojny bol tento zámer zrealizovaný. Dnes tu môžete vidieť dielo, o ktoré sa zaslúžilo mnoho ľudí. Zvlášť chcem pri tejto príležitosti poďakovať PhDr Vincentovi Staríčkovi nášmu rodákovi za architektonický návrh pamätníka a zhotovenie sochy, smútiacej vdovy, keď sa pod jeho rukami 1,2 tonový blok vračanského vápenca premenil za neuveriteľných 6 týždňov na umelecké dielo, ktoré je dominantou tohto pamätníka, Ing. Jaroslavovi Vokounovi, za naštartovanie a podporu zámeru zhotoviť toto dielo. Mgr. Michaele Kerešovej za pomoc pri hľadaní nových archívnych záznamov, domácim kamenárskym majstrom Františkovi Rosovi, Hrehorovi Krajčímu, Ondrejovi Sedlákovi a Vincentovi Bučovi za zrealizovanie kamennej obruby pre pamätník. Ing. Jane Královej z MV za pomoc pri vybavovaní finančnej dotácie. RNDr Jánovi Mekiňovi za odbornú pomoc pri písaní žiadosti o dotáciu, Kamenárstvám Lavado a Mibo za zabezpečenie kameňa na výrobu sochy a zhotovenie náhrobnej dosky, Rastislavovi Randovi a Jozefovi Rosovi ml. za zhotovenie betónového kríža, Matúšovi Butkovi za dovoz materiálu pri budovaní obruby pamätníka, Vladovi Butkovi za profesionálny prevoz 700 kg vážiacej sochy, Patrikovi Čičkovi a Milanovi Adamcovi za pomoc pri hrubom opracovaní bloku kameňa, pplk. Pavlovi Šebíkovi zástupcovi veliteľa 5. pluku špeciálneho určenia za vojenský protokol a čestnú stráž, por. Michalovi Križákovi vojenskému kaplánovi OS a OZ SR za to že prijal pozvanie a odslúžil svätú omšu pri príležitosti odhalenia tohto pamätníka, ale aj všetkým nemenovaným občanom, ktorí sa postarali o výzdobu, prípravu občerstvenia a ďalšie technické zabezpečenia k dnešnej slávnosti a samozrejme Vám všetkým, ktorí ste prišli jednak na svätú omšu i odhalenie tohto krásneho diela.

Všetkým vám patrí úprimná vďaka!